

Dosarul nr. 3ra-1081/18

Instanța de fond: Judecătoria Centru, sediul Chișinău – I. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Victor Ciornîi,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Ciornîi
împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la obligarea reconectării la
rețeaua de telefonie fixă,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Victor Ciornîi, s-a menținut hotărârea din
09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău,

constată:

La 03 decembrie 2013 Victor Ciornîi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” (în continuare SA „Moldtelecom”) cu
privire la obligarea reconectării la rețeaua de telefonie fixă la numărul vechi
XXXXX, din adresa str. XXXXX. (f.d. 2, vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în legătură cu schimbarea
temporală a locului de trai de la adresa or. XXXXX la adresa r-nul XXXXX în anul
2010 s-a adresat la SA „Moldtelecom” cu solicitarea de a-i fi schimbat postul de
telefonie fixă (nr. XXXXX), pe care în deținea în oraș, la adresa nouă în comuna
unde va locui.

Victor Ciornîi a menționat că SA „Moldtelecom” l-a informat că condițiile
tehnice nu permit transferarea numărului de telefon la adresa nouă și nici nu are
posturi libere de telefonie prin cablu, dar pot instala radio telefonie în baza
tehnologiei CDMA. Din convorbirile directe avute cu managerul companiei în
persoana lui Corai Ruslan, a hotărât să semneze cu SA „Moldtelecom” un contract
de prestare a serviciilor de radiotelefonie prin intermediul tehnologiei noi CDMA,
contractul vechi de prestare a serviciilor de telefonie prin cablu rămânând în
vigoare.

După revenirea în oraș, în anul 2011, a observat că telefonul din apartamentul
său este deconectat, motiv din care s-a adresat la administrația SA „Moldtelecom”
din orașul Căușeni cu o cerere, prin care a solicitat repararea postului său de telefon.

Reclamantul a indicat că la întâlnirea cu managerul SA „Moldtelecom”, Olga Fedun, a aflat că deconectarea telefonului este temporară din motivul executării lucrărilor de reparație a rețelelor de telefonie din sectorul în care locuiește.

Fiindcă SA „Moldtelecom” nu-și dorea rezolvarea litigiului apărut pe cale amiabilă, s-a adresat cu prezenta cerere în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Victor Ciornîi. (f.d.117, 166-169, vol.I)

Prin decizia din 07 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Victor Ciornîi, s-a menținut hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău. (f.d.184, 185-190, vol.I)

Prin decizia din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Victor Ciornîi, s-a casat decizia din 07 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a remis cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. (f.d.209, 215, vol.I)

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 14 martie 2018 a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Victor Ciornîi, a menținut hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău. (f.d. 243, 244-249, vol.I)

Instanța de apel a constatat, că lui Victor Ciornîi la 20 noiembrie 2010 în locul postului de telefon prin cablu nr. XXXXX i s-a instalat cu acordul lui postul nr. XXXXX radio telefonic în baza tehnologiei CDMA. Postul de telefon XXXXX la 13 ianuarie 2011 a fost instalat altui utilizator.

Instanța a mai constatat că aceste acțiuni ale prestatorului de servicii corespund Regulamentului „Prestări servicii de telefonie fixă” aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică nr.18 din 18 august 2001, iar Victor Ciornîi în susținerea argumentului că contractul privind postul telefonic XXXXX este valabil nu a demonstrat că în perioada 20 noiembrie 2010-30 decembrie 2011 a utilizat acest număr de telefon și a achitat serviciile respective.

La 12 iunie 2018 Victor Ciornîi a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 1-2, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 martie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 24 aprilie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.250, vol.I)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 12 iunie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Victor Ciornîi este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Victor Ciornîi indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Victor Ciornîi asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentul la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victor Ciornîi inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Victor Ciornîi, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Luiza Gafton